

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 29.11.2019 r.
COM(2019) 622 final

Zalecenie

DECYZJA RADY

upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji w sprawie zmiany Protokołu do Umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami oraz Protokołu zmieniającego Umowę w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) poprzez rozszerzenie możliwości przystąpienia na Królestwo Marokańskie

UZASADNIENIE

1. KONTEKST ZALECENIA

Umowa INTERBUS w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami¹ (zwana dalej „umową INTERBUS”) weszła w życie z dniem 1 stycznia 2003 r. Unia Europejska jest umawiającą się stroną umowy INTERBUS².

Umowa INTERBUS obejmuje obecnie międzynarodowe okazjonalne przewozy pasażerów autokarami i autobusami.

W dniu 5 grudnia 2014 r.³ Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia w imieniu Unii Europejskiej negocjacji w sprawie rozszerzenia zakresu umowy INTERBUS na regularne i regularne specjalne przewozy pasażerów autokarami i autobusami. Na podstawie tego samego upoważnienia udzielonego przez Radę Komisja wynegocjowała protokół rozszerzający możliwość przystąpienia Królestwa Marokańskiego do umowy INTERBUS.

Na podstawie wniosku Komisji Rada przyjęła w dniu 16 lipca 2018 r.⁴ decyzje w sprawie podpisania obu protokołów.

Art. 20 ust. 1 Protokołu do Umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (zwanego dalej „protokołem dotyczącym regularnych i regularnych specjalnych usług”) oraz art. 2 Protokołu zmieniającego Umowę w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) poprzez rozszerzenie możliwości przystąpienia na Królestwo Marokańskie (zwanego dalej „protokołem dotyczącym Królestwa Marokańskiego”) odpowiednio stanowią: „Niniejszy protokół będzie otwarty do podpisania w Brukseli od dnia 16.7.2018 do dnia 16.4.2019 r. w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej, który będzie depozytariuszem protokołu.”

Przed upływem terminu na podpisanie umowy, tj. przed dniem 16 kwietnia 2019 r., tylko jedna z umawiających się stron umowy INTERBUS podpisała protokół dotyczący regularnych i regularnych specjalnych usług, a cztery umawiające się strony umowy INTERBUS podpisały protokół dotyczący Królestwa Marokańskiego.

¹ Dz.U. L 321 z 26.11.2002, s. 13.

² Oprócz Unii Europejskiej umawiającymi się stronami umowy INTERBUS są również następujące państwa: Republika Albanii, Bośnia i Hercegowina, Republika Mołdawii, Czarnogóra, Republika Macedonii Północnej, Republika Turcji i Ukraina (zwane dalej „umawiającymi się stronami umowy INTERBUS”).

³ SGS14/15073 z dnia 5 grudnia 2014 r.

⁴ Decyzja Rady (UE) 2018/1195 z dnia 16 lipca 2018 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu do Umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (Dz.U. L 214 z 23.8.2018, s. 3).

Decyzja Rady (UE) 2018/1211 z dnia 16 lipca 2018 r. dotycząca podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu zmieniającego Umowę w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) poprzez rozszerzenie możliwości przystąpienia na Królestwo Marokańskie (Dz.U. L 222 z 3.9.2018, s. 1).

Protokół dotyczący regularnych i regularnych specjalnych usług przewiduje w odniesieniu do jego wejścia w życie, że odpowiednie postanowienia umowy INTERBUS, w szczególności jej art. 27 i 28, stosuje się odpowiednio. Zgodnie z tymi postanowieniami umowa zostaje zatwierdzona lub ratyfikowana przez sygnatariuszy zgodnie z ich własnymi procedurami i wchodzi w życie w stosunku do umawiających się stron, które zatwierdziły ją lub ratyfikowały, kiedy cztery umawiające się strony, w tym UE, zatwierdzą ją lub ją ratyfikują. Odniesienie do sygnatariuszy oznacza, że aby protokół dotyczący regularnych i regularnych specjalnych usług mógł wejść w życie, co najmniej cztery umawiające się strony muszą go podpisać i, co za tym idzie, zatwierdzić lub ratyfikować. Jak wspomniano powyżej, przed upływem okresu, w którym protokół dotyczący regularnych i regularnych specjalnych usług był otwarty do podpisu, został podpisany jedynie przez Unię.

Natomiast w protokole dotyczącym Królestwa Marokańskiego przewidziano, że jego podpisanie, zatwierdzenie lub ratyfikacja przez sygnatariuszy odbywa się zgodnie z ich własnymi procedurami. Nie przewidziano jednak przystąpienia umawiających się stron, które go nie podpisały oraz nie zatwierdziły bądź nie ratyfikowały. Jak wspomniano powyżej, przed upływem okresu, w którym protokół dotyczący Królestwa Marokańskiego był otwarty do podpisu nie wszystkie umawiające się strony umowy INTERBUS go podpisały.

W świetle powyższego, o ile okresy podpisania protokołów nie zostaną przedłużone lub usunięte, żadna inna umawiająca się strona umowy INTERBUS nie może ich podpisać, a co za tym idzie zatwierdzić lub ratyfikować i stać się również umawiającą się stroną tych protokołów. Miałoby to poważne konsekwencje: protokół dotyczący regularnych i regularnych specjalnych usług nie mógłby wejść w życie, ponieważ wymaga czterech ratyfikacji, podczas gdy protokół dotyczący Królestwa Marokańskiego, podpisany i zatwierdzony lub ratyfikowany przez cztery umawiające się strony umowy INTERBUS, mógłby wejść w życie, ale obejmowałby tylko cztery z obecnych ośmiu umawiających się stron, co spowodowałoby, że zarządzanie całością umowy INTERBUS stałoby się nadmiernie skomplikowane i praktycznie utrudniło Królestwu Marokańskiemu wejście w relacje traktatowe ze wszystkimi umawiającymi się stronami umowy INTERBUS.

Ponadto przystąpienie przez Królestwo Marokańskie do umowy INTERBUS przed ratyfikacją protokołu dotyczącego Królestwa Marokańskiego przez wszystkie obecnie umawiające się strony umowy INTERBUS doprowadziłoby w praktyce do stworzenia nowej, mniejszej umowy INTERBUS w ramach umowy głównej (jedna umowa z Królestwem Marokańskim i umawiającymi się stronami, w odniesieniu do których protokół wszedł w życie, a druga umowa z obecnymi ośmioma istniejącymi umawiającymi się stronami bez Królestwa Maroka). Tego rodzaju rozwiązanie nie jest przewidziane w umowie INTERBUS i spowodowałoby, że zarządzanie umową INTERBUS stałoby się praktycznie niemożliwe. Należy zatem zmienić art. 4 protokołu dotyczącego Królestwa Marokańskiego, aby protokół ten wszedł w życie dopiero po jego zatwierdzeniu lub ratyfikacji przez wszystkie umawiające się strony.

Ponieważ w międzyczasie jedna z umawiających się stron umowy INTERBUS zmieniła swoją oficjalną nazwę, a mianowicie na Republika Macedonii Północnej, stosowne mogłoby być również wprowadzenie zmian do tych dwóch protokołów, aby odniesienia do tej umawiającej się strony zawierały jej nową nazwę.

Zmiana protokołów nie powinna mieć wpływu na ważność podpisów, które już zostały złożone.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Komisja nie przeprowadziła oceny skutków ani nie skorzystała z pomocy ekspertów zewnętrznych w odniesieniu do zmian zaproponowanych w niniejszym zaleceniu, ponieważ nie dotyczą one zasadniczej treści obu tych protokołów.

3. ELEMENTY PRAWNE ZALECENIA

- **Podstawa prawna**

Podstawę prawną stanowi Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 218 ust. 3 i 4 TFUE.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych) i proporcjonalność**

Brak wpływu na pomocniczość lub proporcjonalność, ponieważ kwestia ta leży w wyłącznej kompetencji zewnętrznej Unii.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Proponowane zalecenie jest spójne ze wspólną polityką transportową i innymi zewnętrznymi politykami Unii.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Brak.

Zalecenie

DECYZJA RADY

upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji w sprawie zmiany Protokołu do Umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami oraz Protokołu zmieniającego Umowę w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) poprzez rozszerzenie możliwości przystąpienia na Królestwo Marokańskie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 218 ust. 3 i 4,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej¹,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zawarcie Umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami („umowa INTERBUS”) zostało zatwierdzone w imieniu Unii decyzją Rady z dnia 3 października 2002 r.² Umowa INTERBUS weszła w życie w dniu 1 stycznia 2003 r.
- (2) W dniu 16 lipca 2018 r. Rada przyjęła decyzję (UE) 2018/1195³ i decyzję (UE) 2018/1211⁴ w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej Protokołu do Umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (zwanego dalej „protokołem dotyczącym regularnych i regularnych specjalnych usług”) oraz Protokołu zmieniającego Umowę w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) poprzez rozszerzenie możliwości przystąpienia na Królestwo Marokańskie (zwanego dalej „protokołem dotyczącym Królestwa Marokańskiego”).
- (3) Unia podpisała protokół dotyczący regularnych i regularnych specjalnych usług w dniu 24 września 2018 r., a protokół dotyczący Królestwa Marokańskiego w dniu 11 kwietnia 2019 r.
- (4) Oprócz Unii protokół dotyczący Królestwa Marokańskiego podpisały Bośnia i Hercegowina, Czarnogóra i Turcja. Protokół dotyczący międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami podpisała tylko Unia.

¹ [WSTAWIĆ ODNIESIENIE]

² Decyzja Rady z dnia 3 października 2002 r. w sprawie zawarcia umowy INTERBUS w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (Dz.U. L 321 z 26.11.2002, s. 11).

³ Dz.U. L 214 z 23.8.2018, s. 3.

⁴ Dz.U. L 222 z 3.9.2018, s. 1.

- (5) Okres, w którym oba protokoły były otwarte do podpisu, upłynął w dniu 16 kwietnia 2019 r. Aby umożliwić obecnym umawiającym się stronom umowy INTERBUS, które jeszcze tego nie zrobiły, podpisanie i zawarcie obu protokołów, należy zmienić protokoły w taki sposób, aby nie przewidywały konkretnego okresu, w którym będą otwarte do podpisu.
- (6) Należy zmienić protokół dotyczący Królestwa Marokańskiego, tak aby wszedł on w życie po podpisaniu i ratyfikacji umowy INTERBUS przez wszystkie obecne umawiające się strony.
- (7) Jedna z umawiających się stron umowy INTERBUS zmieniła swoją oficjalną nazwę, a mianowicie na Republika Macedonii Północnej, i należy zatem uwzględnić to w tekstach protokołów.
- (8) Podpisy złożone pod protokołami przed dniem 16 kwietnia 2019 r. powinny nadal być ważne.
- (9) Komisja powinna zatem zostać upoważniona do prowadzenia negocjacji, w imieniu Unii Europejskiej, w sprawie zmian do protokołu dotyczącego regularnych i regularnych specjalnych usług oraz protokołu dotyczącego Królestwa Marokańskiego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się Komisję do prowadzenia negocjacji w imieniu Unii Europejskiej w sprawie zmian w Protokole do Umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami oraz w Protokole zmieniającym Umowę w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) poprzez rozszerzenie możliwości przystąpienia na Królestwo Marokańskie w taki sposób, aby nie było ograniczenia okresu, w którym będą one otwarte do podpisu i aby uwzględnić zmianę nazwy jednej z umawiających się stron umowy INTERBUS a także aby przewidzieć nowy sposób wejścia w życie protokołu dotyczącego Królestwa Marokańskiego.

Artykuł 2

Wytyczne negocjacyjne przedstawiono w załączniku.

Artykuł 3

Negocjacje prowadzone są w konsultacji z [nazwa komitetu specjalnego do uzupełnienia przez Radę].

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*